

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiune.

Incorrigibili!

Maghiarii se pot mândri cu „simpatia” de care se bucură în Europa! Într'adevăr, și au cu ce se mândri!...

Nu trece zi lăsată de Dumnezeu, în care se nu apară măcar zece articole în ziarele străine contra „cavalerilor” noștri stăpânitori și „liberalismului” regimului lor. Nu trece săptămână în care se nu primim la redacție măcar o broșură contra sărbătorilor milenare.

Și dacă ar fi numai atât! Dar' pe lângă dușurile răci, aplicate de presa europeană de pretutindena asupra capetelor inferbentate de șovinism ale cărmuitorilor noștri, *statulețele* din Balcani, pe care împăriașii noștri concetațeni, în nesfârșita lor grandomanie, le tratău până acum cu un nefermuit dispreț, fac necontent demonstratiuni ostentative, care jignesc profund orgoliul millenar al „bunilor” noștri compatrioți. Sărbii cu deosebire excelează în aruncarea mânușei peste obrazurile lor fine și delicate, și par a găsi o distracție și o plăcere diabolică în provocările lor ostentative.Și „patrioții”...? Ce fac „patrioții”?... Tac și inghit noduri. „Tac!” — adevărat vorba vine! În realitate gazetele „patriotice” sunt pline de articole înduioștoare asupra „modoraniei” vecinilor și de apeluri desperate la „represiuni virile”. Și totuși guvernul păstrează cea mai „prudentă” rezervă. Mai la urmă, nu cumva o să ceară el satisfacție pentru te-miri-ce trei cărpe cusute la un loc în formă de steag unguresc, și arse ori tirite în noroiu?! Nu cumva o să-și pue el mintea cu un „stătuțel”, care se amusează dând „tifa” cavalerilor „patrioți” și bătându-și puțintel joc de ei?... Asta n'ar cadra cu gravitatea solemnă a unui popor mare, de 5 milioane, — inchipuiți-vă: *cinci milioane!* — care-și da seama de originea lui ilustră, de puterile lui colosale și de rolul seu glorios în istoria omenirii!!!Dar' după demonstrațiile anti-milenare dela Belgrad, București și Viena, eată o nouă demonstrație la Paris! Un meeting convocat de comitetele unite ale coloniilor celor trei naționalități unite din Ungaria — și presidat de cine?... de *Emil Flourens*, deputat și *foșt ministru de externe al Republicii!*Să fie cu puțință?... Lui „*Magyarország*” nu-i vine să creadă ochilor și urechilor. El se adresează chiar dluiFlourens, întrebându-l dacă e adevărat, — și răspunsul dlui Flourens constată că... e trist, dar' adevărat! „*Magyarország*” a rămas *le bec dans l'eau*, cum zice Francezul, adică „cu plisul în apă”, ear' vajnicii noștri „patrioți” vor inghiți-o și pe asta. Și mai la urmă de ce n'ar inghiți-o? Nu cumva o țeară ca Franca și ostilitatea opiniei publice a unui asemenea popor poate să întunece cătuși de puțin aureola statului cu constituție de o mie de ani, mai liberală decât a Angliei?!!

Demonstrațiile „simpatice” pentru „patrioții” noștri vor trece mai departe și vor apărea cine știe unde și sub ce formă... Dar' ce are a face? Arpád să trăească! Înaintea figurii sale milenare glasul milioanele de nemaghiari din Ungaria, glasul întregii Europe trebuie să amuțască.

E drept că Europa nu prea știe cine a fost dl Arpád, — dar' cu atât mai rău pentru ea! E drept earăși că peste tot ea nu se prea pasionează de figurile legendare, îmbrăcate în tuhoarcă, ale compatrioților și „patrioților” noștri, — dar' cine perde din toată afacerea, dacă nu tot ea?! E drept în sfârșit că actualitatea o interesează mai mult decât arheologia millenară, cu toate exhibițiunile ei din Budapesta, — dar' aci nu e decât chestie de gust și de preferință. Va veni o zi când Europa va plânge în pumni că a ignorat pe Arpád și oardele sale „civilizate” și „civilizatoare”!!!...

Cât despre aceea, că 11 milioane de nemaghiari protestează în toate ocaziunile contra regimului la care sunt supuși în millenara Ungarie, — ce are a face! N'au decât să protesteze, asta-i privește pe ei! Un „patriot” care se respectă știe una și bună: Ungaria e a Maghiarilor și toți locuitorii ei trebuie să fie Maghiari, ori să nu fie de loc.

Procurorii ce treabă au decât să astupe glasul celor cari tipă când îi lovești?! Și earăși, care ar fi rostul curților cu jurați dacă nu se-i osândească la temniță, pentru-că n'au voit să se lchine în numele lui Arpád și al lui Bánffy și al sfinței „ideii”? Și, în sfârșit, mai avere-ar vre-o noimă binecuvântată instituție a gendarmeriei, dacă n'ar schingiul și n'ar împușca pe cei ce-și ridică cât-de-cât capetele pentru a-și reclama drepturile?!

Une-ori revolta te cuprinde la actele de volnicie ale „patrioților”, alte-ori pare că-ți vine să rizi cu hohot, să rizi mereu de grandomania lor ridicolă.

Fanfaroni și despoți în lăuntru, umiliți și lași în afară, peste tot caraghioși în toată accepțiunea cuvântului și pe deasupra tuturor *incorrigibili* — eată cum s'ar pute caracterisa „patrioții” cari ne guvernează.

Aglardi și Români.

Ca în toate chestiunile acestei țeri, așa și în chestiunea de conflict între Bánffy și Agliardi are la sigur, oare-care rol și chestiunea naționalităților. Se știe, că cardinalul Agliardi are simpatii pentru noi, Români. Ca profesor la „propaganda fide” el a avut elevi români, despre care s'a exprimat foarte măgulitor. Când a făcut cunoscutele sale excursii în Ungaria se știe că la Oradea-mare a cercetat pe Episcopul Pavel și s'a exprimat tot foarte favorabil. Acum aflăm un moment nou, care poate să procure oare-care bucurie baronului Bánffy.

Când s'a predat biretul de cardinal lui Agliardi, din întâmplare se afla la Viena și un distins preot român gr.-catolic, care a și fost invitat să iee parte la banchetul ce s'a dat după sfârșirea ceremonialului. Preotul român s'a și prezentat și a fost foarte distins de însuși noul cardinal. În toastul de răspuns la multele felicitări ce i-s-au adus, Eminența Sa, noul cardinal, și-a adus aminte și de clerul românesc, zicând, că se bucură deosebit că vede la această ocazie și un reprezentant al clerului românesc, al celui cler, „care e sărac materialcește, dar' tocmai de aceea luptă cu adevărat spirit apostolic lupta creștinismului”.

După banchet preotul român a fost primit într'o audiență privată de către cardinalul Agliardi, care aci și mai deschis a laudat zelul poporului românesc în lupta sa de apărare și a spus, că „ori-unde ar fi cu drag va sprigini tendența Românilor spre autonomie”.

Agentul Pázmándy, celebrul „Mädchen für alles” al Maghiarilor earăși a debutat în chestia naționalităților, publicând în „M-g.” un strănic articol despre „*creșterea națională română în Ungaria*”. Articolul se distinge prin stupida afirmațiune, că toate școlile noastre, atât populare, cât și medii nu propovăduiesc decât spiritul urei contra Maghiarilor și a patriei și idealul marei Daco-Români, introducând astel în sinul Ungariei o „cultură străină”, „deși numai cultura maghiară e permisă a se țâți”. Distinsul samsar politic nu voește deci nici mai mult nici mai puțin decât *suprimarea totală a instrucțiunii române* și pentru a încuraja guvernul pentru acest plan demonic sfârșește, reamintind cuvintele ce s'au rostit pe ghilotina acum o sută de ani: „*Courage, Danton!*”

Și când te cugeți, că numai înainte cu câteva săptămâni același „enfant terrible” roștia în sirenice tonuri idei „mocsáry-ste” pentru considerarea plângerilor juste ale naționalităților!

— Recomandăm cu insistență aceste șire acelor frați de peste munți, cari mai au „bunăvoiața” de a sta de vorbă cu nesfiutul *escroc politico!*

Nedumeriri. În cele din urmă două săptămâni earăși s'a discutat mult în presa europeană despre tripla, ear' mai ales de poziția Italiei în ea. S'au ivit mai ales oarecari îndoieli, dacă sub ministrul Rudini Italia va rămâne așa credincioasă triplei, precum a fost până acum.

„*Hamburger Nachrichten*”, dela 9 c., apreciând toate aceste știri, scrie un foarte lung articol inspirat — precum recunosc toate foile austro-ungare ce-l reproduc în extenso, — și zice între altele:

„Alianța italo-austriacă însă nu este însoțită de așa priincioase împregiurări. Între aceste două state există contraste neaplanate, care sunt urgentate adese-ori într'un astfel de chip, care la ori-ce cas nu prieste consolidării relațiilor de aliație...”

„În momentul când Italia, din ori-și-care cauză, nu împoartă, — ar eși din tripla alianță, Austria atâta ar fi legată prin păzirea, ce ar resulta d'acolo, a granițelor sale, în așa mod, care i-ar face cu neputință de a îndeplini eventual articolul I. al tractatului cu Germania, adică: „*a o sprigini cu totalitatea forței sale armate*”. În cazul acesta alianța cu Austria într'atâr ar scăde din punctul de vedere militar pentru noi, încât valoarea ei n'ar fi decât foarte problematică.

„Această stare a lucrurilor n'ar trebui nici-odată să se peară din vedere la aprecierea pretenșiunilor Italiei ce le pune triplei alianțe”.

Germanii în contra milleniului.

— Din broșura lui Heinrich Wastian. —

Din începutul istoriei și a culturii maghiare.

Maghiarii mai trebuie se prestea multe lucruri mari și nobile, căci la din contra istoria lor va fi încadrată în negru pentru totdeauna. Dacă ei ar fi rămas în pustile sălbătece din giurul Marii-Negre, Ungaria de azi s'ar fi dezvoltat altcum, ea ar fi devenit o țeară slavă „condusă” de Slovaci sau Sărbi, eventual Germani, ear' cultura ei s'ar fi dezvoltat în continuu. Se știe doar', că întreaga țeară era deja încreștinată pe timpul venirii lor și în cele mai bune regiuni era deja viața de oraș, care a durat până-ce au venit

sălbatecii fii ai stepelor. Acestia (Maghiarii) erau credincioși chiar și în secolul al 12-lea vieții nomadice, trăiau pe câmpul liber și nu căutau ocrotire în colibi și găuri subterane decât numai iarna. Este cert, că fără invasiunea acestor *semi-mongoli* țerile creștine din giur ar fi rămas cruțate de un lung timp de suferință care formează și astăzi un punct negru în istoria Europei.O spaimă sinistă cuprinse atunci inimile popoarelor față de Maghiarii. La sfârșit nu credea altceva, decât că *acești Huni* nu sunt creați de oameni, ci de spirite diabolice. Chiar și istoriograful maghiar nu vorbește despre acest timp altcum, decât de pe timpul „*hoților aventurieri*”. Principiul „și fecisti-nega” se repetă foarte des în istoria maghiarismului; e cunoscut doar', că și acel fapt constat, că Germanii din Ungaria și indeosebi Sașii din Transilvania sunt apăsați, — a fost negat cu nerușinare.

Un scriitor maghiar însă nici azi nu-și face scrupul a arăta direct și indirect unele din însușirile aventurierilor rapaci de pe timpurile mai vechi. Szalay zice undeva: „Mai târziu, după-ce Maghiarii s'au ocupat de chestiuni belice, deveniri crudele, și eu cred că și cum se poate vedea din roadele lor, că au fost un popor rudimental.”

Același Szalay povestește și acum cu multă satisfacție, cât de adese-ori veniau Maghiarii încărcați de pradă scumpă acasă. Tot el referează și despre omorul mișelesc a celor 15.000 de cruciați germani. Acestia au fost adecă acușai regelui Kálmán, că ar fi jefuit ținutul din giurul râului Rab, și ar fi schingiuit pe un tiner maghiar, ear' regele, la auzul vestei acesteia i-a încongiurat prin o oaste, a dat ordin de extradare a armelor, și a promis însă că numai pe cei de vină îi va căuta și pedepsi. În ciuda acestei promisiuni însă a dat ordin să omoare pe cruciați și astfel au fost toți macelăriți afară de 3000 de inși, cari au alergat îndrăc în Germania pentru a vesti acolo binefacerile Maghiarilor.

Maghiarii și-au creat deci atâtă renumă în istoria universală prin nimic altceva, decât numai prin jefuirile lor continue, astfel că în urma invasiunilor lor, nu rămăneau decât semne triste și regiuni devastate.

„*Zadarnic căuta-vom* — zice Franz von Löher, — *vre-o peatră, cu care ar fi contribuit și Maghiarii la marel progres al omenirii, căci nu vom afla. Nu există nici măcar o singură idee culturală* — fie pe tere-nul științei de drept, răboiului, de stat, fie în religie sau moravuri, în artă sau literatură, dar' fie chiar pe ori-ce teren, — care idee să fi sosit dela Maghiarii lumii civilizate. Dacă adunăm odată la oaktă prestațiunile istorice ale Maghiarilor și le asemănăm cu faptele Svedianilor, Danezilor, Holande-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Răspuns „unui părinte”.

În numărul din 15/27 Iunie al „*Gazetei Transilvaniei*” se adresează un „părinte cătră fiii sei”, tratându-i cu bețigașe pentru o pretinsă purtare a lor necuviincioasă și dând actualii generațiuni de tineri, indeosebi univertarilor stipendiști o notă puțin corâșpundătoare.

Două sunt supărările cardinale ale părintelui îngrijorat. E supărat pe tineri și le impută, că primesc stipendii din fonduri de binefacere, dar' datorința nu și o împlinesc ca să se arete vrednici de ajutorul ce-l contrag, vrednicie, ce ei ar pute dobândi prin abandonarea cafenelelor și a — politice, aprofundând în schimb cu mai mult interes și căldură studiul căruia fiește-care se dedică.

A doua acușă ce o face părintele filior sei este, că acestia nu fac dragoste — națională, și că atât sunt de cosmopoliti în ale dragostei, încât sânt capabili a se îndrăgi de copile de neam străin, ba pe urmă a lua d'alde acestea chiar și în căsătorie.

Ca unul care din — nefericire gem sub greutatea ambelor acuse amintite, în calitate de stipendist-nestipendist, căruia îi place și politica și cafeneaua și nu s'ar desface bucuros din brațele seducătoare ale acestor m use;

pe urmă ca unul care cu simpatie și speranță privește la niște drăgălași de ochi plini de sinceritate și de nespus farmec ai unei copilite de neam străin, — îmi iau voia a-îmi așterne la picioarele „binevoitorului” părinte, prea umiltele mele reflexiuni.

Să vorbim mai întâiu de stipendii.

Fără îndoială, că resursele tinerilor univertitari din puținele fonduri ce le avem sânt mult binefăcătoare și datorința tinerilor cari contrag subvențiuni este, a ave înainte de toate în vedere scopul pentru care i-s-au conferit aceste. Scopul este clar ca lamura, este calificarea temeinică în studiul căruia fiecare se dedică, pentru a pute deveni un factor bun și un membru sănătos în corpal națiunii. Cine nu cunoaște și n'are acest scop nu este vrednic a se numi tiner român. Și crează-mă iubitul meu „părinte”, că foarte puțini tineri va găsi, acum mai puțin ca ori-și-când, cari se nu cunoască și se nu urmeze acest scop. În nici un deceniu n'a primit națiunea română un sucurs atât de mare și de viguros pe terenul național-cultural ca în cel din urmă.

Din actuala tinerime univertară aproape 80 de inși la sută sânt beneficiați sau stipendiști. Aproape 80 de inși la sută tind adecă spre amintita țință supremă. Între ei și națiune — este deci un raport intim, dar' ideal de reciprocitate, nutrit de sentimentul de grațitudine. Stipendiștii nu mai cunosc fundatorii speciali, ci venerează numai pe mama acestora, națiunea, care singură trece și trebuie considerată de fundatoară a bene-

ficiilor. Aceasta cred că nime nu i-mi-a contestat-o.

Astfel stând lucrul este ridicol ca „părinții” să devină pedanți și să oprească inșiși pe fiii lor chiar din cauza că sânt stipendiștii națiunii a face — politică, a-și manifesta adecă sentimentele și conștiința lor față de națiune, vezi Doamne, înainte de ce devin bărbați. În vremuri de acestea, iubite „părinte”, în vremuri de asediu și de revoluție în țeara noastră, când sângele românesc curge în parăiașe și dușmanul își scaldă picioarele în el, în zilele aceste de restriște, când apăsătorii noștri iubiează vâzând jugul nostru de o mie de ani, — crede-mă, alte cuvinte așteptăm dela un părinte! Strămoșii noștri cu pletele albite nu aveau inimi înghețate ei puneau fiilor pala în mână și-i îndreptau pe căi cunoscute împotriva dușmanului. „Părinții” de astăzi însă vor a-și mtna copiii după captor să se „coacă mai întâiu”. „Să nu faceți politică, căci nu o înțelegeți încă și veți deveni „faliți politici!” — „Veți țiri cauza națională cu voi și veți cauza deasatrul națiunii!” — „Nu înțelegeți delicateta chestiunilor politice!” — Astfel se adresează „un părinte” cătră noi și să adresează apoi cătră cei-ce confer stipendiile, provocându-i a ne supraveghia toți pa șii.

Părinte, părinte ne aduci în ispită a neglija una din cele zece porunci!

Nu e destul că aceia, în a căror limbă din nefericire constrinși sântem a ne perfec-

ționa, ne adalmeacă toți pașii și vor să ne despoaie de ori-ce muncă iubitoare de neam, mai vin chiar și părinții și fac apel călduros la cei-ce altfel nici n'au lipsă de apurări, — ca să se controleze faptele noastre. Și asta chiar acum după-ce în virtutea spiritului de înaltă însuflețire de care cuprinși sântem, ni-s'a avisat deja o puternică fracțiune în frontul unei oastea ce combate pe dușman.

Un părinte vine și face apel ca să fim restrinși și dați afară din arena publică chiar acum când mai mare este lipsa de noi, când tinerimea s'a afirmat ca unicul element nefalsificat și necorruptibil.

E târzie, dragă „părinte”, admonierea d-tale. Micile ajutoare ni-le puteți lua dacă nu vă știți și nici că reflectăm la ofrande cari condiționate sânt de resignațiuni și reserve, — dar' dela locul nostru nu mai repășim, căci ne re:lamă interesele neamului, ear' noi ne iubim națiunea și am învețat a o iubi nu atâta dela părinți, cât din propriile noastre experiențe făcute din frageda tinerețe, — și încă ceva: Voim liberi să ne dezvoltăm.

Ei, veți „părinte”? Ne avem și noi țință și scopurile noastre la cari, chiar stipendiștii fiind, ținem cu bărbăție. Ear' scopurile noastre bărbătești fiind, ridem de bețigașele ce vrei să ni-le aplici.

Înainte d-tale mai departe cafeneaua este o chimera cu capete puștiitoare, care duce tinerimea univertară la

un bancrot moral. Ai auzit ceva, iubite tată, și te-ai înspăimântat, și în chestia cafenelei ca și în a politiceii părerea d-tale este falsă, căci este basată pe o diagnostică falsă. Ai avé cuvânt a vorbi de o ruinare a tinerimii atunci, când ai arăta că în sinul ei gra-sează lascivitatea și corupțiunea sau alte ap-titudini de acest colorit... Astăzi însă nu există nimic din toate aceste, am dovedit în diferite rânduri, că avem inimă fragedă și să-nătoasă, dar' nu — cum crezi — suptă de ftisia plutoare în aerul cafenelelor! Ei...

Și acum viu la punctul din urmă. Voui fi scurt, căci tema-i gingașă, ear' lucrurile subtile e bine să le tractezi pe scurt și sânt și casuri în cari nici nu este consult a spune tot...

Ne acușă un tată pentru-că umblăm în societăți străine, că noi „domnii cavaleri” tratăm dragoste și ne căsătorim pe urmă cu „Nemțoaice” etc. și încă d din familia modestă, „pe când ficele din părinți români poate cu mai multă avere (!) rămân desconsiderate”...

Prea bine. Să ne explicăm pe scurt! Noi tinerii avem o educație curat ideală, cultivătoare de sentimente nobile. Alătura cu puternicul sentiment al iubirii de neam s'au cultivat și alte sentimente, între cari și dragostea în cel mai ideal înțeles al noțiunii. Și inimile noastre, în cari dragostea aceasta își are sediul seu, nu au considerațiile pretinse de „părintele” nostru și ar fi un sacrilegiu, dacă le-ar avé.

zilor și ale Portugezilor... ajungem la acel rezultat, că întreaga istorie milenară a Maghiarilor este acoperită de un gol pustiu și imens. (Frasa nemtească este foarte frumoasă și sună astfel: *Welch gähnende Oede bedeckt die ganze tausendjährige Geschichte der Madjaren!*) Lucrul se explică din faptul, că spiritul lor, cât este el de înfăcșurat la alte lucruri, atât este de neproductiv în fond; ear' e a r a c t e r u l lor, ori-cât are el din natura leului, totuși rămâne o mare pedecă, când este vorba de a crea ceva. Ungaria a fost totdeauna c o n s u m e n t u l și toată averea spirituală ce le-au dat-o alte popoare, ei au răsplătit-o prin grâu, vite și vin, sau prin bun material de miliție".

Statul maghiar n'a fost înființat prin cucerirea Maghiarilor, ci prin spada, plugul, ofițerul, cultura și creștinismul imigrării germani. Cât de puțin ar fi fost în stare poporul maghiar a-și crea o situație oare-care în viața popoarelor europene, prin puterea propriului spirit, o dovedește îndeosebi timpul după moartea Sfântului Ștefan. Acest timp, mai mult de un veac întreg, a fost o serie de continuă revoluție în contra regalului, a creștinismului și a ordinii de stat peste tot. Maghiarii cereau următoarele dela principii lor: Dați-ne voe să trăim după-cum au trăit și părinții noștri, lăsați-ne să aruncăm cu petri în episcopii, să asasinăm pe preoți, să sugrumăm pe clerici, să spânzurăm pe dieci, să nimicim bisericile și să zdrobim clopotele. Numai legea cu pedepse de moarte a putut pune în câțva capăt acestor moravuri scitice și hunice.

Congresul didactic millenar.

Direcțiunea indicată de ex-secretarul *Bersevicosy* a rămas hotărâtoare în toate secțiunile congresului. Astfel în secțiunea învățătorilor populari președintele *Péterfy Sándor* în cuvântul de deschidere a zis, că cea mai sfântă chemare a dascălimii e, ca să facă plăcută limba maghiară înaintea popoarelor nemaghiare, ca acestea să o îndrăgească (1). Primul referent în această secțiune, *Láng Mihály*, a tractat despre "instruarea limbii maghiare în școlile nemaghiare", arătând cum ar trebui propus studiu limbii maghiare ca elevul să o însușească pe ușor și cum ar trebui întemeiate cercuri sociale, în cari să se practiceze în vorbire teoria din școală. Propune ca ministerul se compună planul, după care ar trebui să se facă instrucția limbii maghiare și să îngrijească de manuale bune spre acest scop; învățător să poată fi numai acela, care a făcut examen înaintea unei comisii regiculare de stat. Propunerea aceasta din urmă se primește cu adausul, propus de *Bányai Jakab*, ca învățătorul să depună jurământ, la ocuparea postului seu, că va crește pe elevi în spirit patriotic și va propune limba maghiară cel puțin în măsura recerută de lege. Propunerea aceasta a fost aplaudată. *Koródi Miklós* află de lipsă ca toate preparandile să se statifice și să se reformeze creșterea fetițelor în ținuturile locuite de naționalități. În ce ar sta reformarea aceasta nu se poate vedea din rapoartele ziarelor. Un *Varga János* a propus, ca învățătorul sau învățătoarea care, în ținuturi de ale națio-

nalităților nu știe sau nu vrea să propună limba maghiară să se pună în pensie.

Schäfer Károly desvoltă teza, că limba de propunere în toate școalele din Ungaria nu poate fi alta decât cea maghiară.

Un *Bontilovics Gustav* (prietenul Român din Uzdin) face următoarele propuneri:

"Guvernul maghiar să facă cu toată strictețea, ca învățătorii nemaghiari cari nu vorbesc ungurește fluent și corect, și astfel sunt neapți pentru a învăța pe alții, după ce inspectorul s'a convins despre aceasta, ex offo să fie recompensat, adică pensionat fără considerație la vârsta sa.

"Prin ordinațiune ministerială să se declare, că învățătorilor astfel pensionați, dacă patriotismul lor e peste orice idioală, le este deschisă calea spre a lucra pe alte cariere, în cari limba maghiară nu se pretinde în măsura așa de mare.

"Locurile celor pensionați să le ocupe acei învățători cari posed pe deplin limba maghiară, ori la ce fel de preparandie și-ar fi câștigat calificațiunea, dacă cu ambițiune, răbdare și iubire vor să lucre în spirit patriotic spre binele patriei și a națiunii maghiare".

Földes Géza a disertat despre școala populară unitară propunând următoarea rezoluțiune, care s'a primit în toată întregimea ei:

"Școala să fie națională, și tot ce legea pretinde dela școala de stat și comunală să pretindă și dela celelalte.

"Plan de învățământ numai statul poate da, afară de instrucția religioasă, pe care și-o regulează însăși confesiunile.

"Inspecțiunea școlilor să fie exclusiv de stat, fără considerație la susținătorii școlilor, cu același cerc de competență asupra tuturor școlilor.

"Dreptul de a da calificațiune învățătoarească este exclusiv al statului. Calificațiunea pedagogică să fie de aceeași valoare, ca și a profesorilor de gimnasiu, ca să li-se poată deschide calea spre înaintare și la școlile medii.

"În cauzele disciplinare să judece numai statul sau autoritatea de stat, în toate școlile.

"Senatele școlastice actuale trebuie desființate și cauza școlară trebuie încadrată în administrația comunală. Învățătorul să fie în comună referentul cauzei școlare, ca și ministrul în dietă; inspectorul să corespunde în cauze școlare cu învățătorul și hotărârile senatului comunal să le poată apela din oficiu.

"Inspectorul să fie om de specialitate. "Cătișeții să fie membri ai senatelor școlastice.

Salarul învățătorilor se poate da numai în bani gata, dela oficiul de dare. Salarizarea să se facă după clasa a XI-a a oficialilor de stat. Pensionarea să se facă pe aceeași basă ca și a profesorilor".

Să dispune, ca pe baza acestora să se facă un proiect de lege.

Cronică politică.

Politica Sârbiei.

În zilele din urmă din două locuri, Petersburg și Belgrad, a fost anunțată știrea, că în curând ambasadorul actual al Sârbiei la Paris, *Garașanin*, are să fie transferat la Petersburg.

Știrea aceasta și adevărul ei prin faptul însuși, are într-o atâta importanță în tocmă mică, întrucât e dovadă pentru schimbarea deservită a politicii externe a Sârbiei, când și șeful partidului progresist, *Garașanin*, până acum dușman al politicii ruse, o aprobă azi și vrea prin fapt să o dovedească. Căci, dacă nu ar fi făcut undeva vre-o declarație în acest sens, guvernul rusesc nu l'ar primi ca reprezentant al Sârbiei.

Tochmai când se răspândește știrea despre transmătarea lui, un redactor al lui "Figaro" intervieva pe *Garașanin*. Între altele s'ar fi exprimat despre Austro-Ungaria în următorul mod: La întrebarea, dacă Sârbia s'a împăcat cu ocupația Bosniei-Herțegovinei, răspunde el, că trebuie să se facă deosebire între poporul sârbesc și guvernul Sârbiei. Poporul sârbesc nici-odată nu va uita de frații lui de peste granițe; guvernul sârbesc însă nu va scrii foc printre iarba de pușcă și nu va pricinui dificultăți. Chestiunea bosniacă, a zis ambasadorul, e așa de gingașă, încât nu este aproape iertat să te atingi de ea. La întrebarea: adevărat este oare, că Sârbia, Bulgaria și Muntenegru s'au învoit privitor la împărțirea Macedoniei, *Garașanin* a răspuns, că asta e o prostie (?). Cum putem noi să ne împărțim ceva ce nu este al nostru? Turcia va fi întotdeauna mai tare în apărare, decum ar pute să fie cele trei state susamintite în atac.

Nițică adevăr și restul minciună: eată tot meșteșugul diplomației. Adecă se mai

cere încă ceva. Din *Saul Garașanin* a devenit *Paul* fără a fi călătorit la vre-un *Damasc* oare-care.

Răscoala din Creta.

Nu ne-am înșelat, scriind în ziua de 9 c., nru 142 următoarele rânduri: "Noi așa prevedem lucrurile, că Grecii vor fi nevoiți a urma sfaturile puterilor, căci numai astfel se pot ocoli complicațiunile mai mari în procesul licuidării imperiului otoman". Întru a ne pronunța astfel ne îndreptăția în primul rând voința hotărâtă a tuturor puterilor, fără excepție, a menține pacea. Și această considerație, acest interes mare ceea ce între pretenșiunile Cretensilor și concesiunile oferite de Poartă, să se stabilească un compromis.

Si, într'adevăr, deja la 11 c., foile aduceau prima depeșă de acest conținut: În urma intervențiunii consullilor deputații creștini din Creta au luat hotărârea de a lua parte la sesiunile adunării naționale. Și acei deputați, cari se făcuseră membri ai Epiropiei, tot așa s'au hotărât cerând lui *Abdullah-pașa* (guvernator militar al Cretei) pază pentru drum, ceea-ce li-s'a și acordat.

A doua depeșă, din Atena, spuse: Deputații adunării naționale cretense, fugiți aci, au plecat la Canea pe vapor, după ce li-se garantase, la cererea ambasadorilor din Constantinopol, siguranță din partea guvernului turcesc.

"Agenția Havas" anunță din Atena: 5 deputați creștini au sosit în Canea, însoțiți de pază militară; peste tot sânt de față acolo deja 35 deputați creștini.

Ultimele știri: Două treimi din deputații adunării naționale au sosit de-ja în Canea. Epiropia a renunțat la unele puncte din pretenșiunile ei de mai înainte.

Dela 10 c. începând ziaarele grecești scriu toate într'un ton mai domol.

Cortezirile din Lipova.

Lipova, 12 Iulie 1896.

Onorată Redacțiune!

În corespondența mea cu datul Lipova, 18 Iunie a. c., publicată în nr. 133 al prețutului ziar "Tribuna" v'am arătat atitudinea ce preotul român din Lipova *Terențiu Oprean* a luat în fața alegerilor de deputați dietali, ce ne stau înainte.

Publicul mare român de sigur s'a convins ceea-ce declar și eu, că scopul corespondenței mele a fost ca să arăt pasul greșit și povârnișul, pe care l'a făcut și a pornit preotul *Oprean*, și nici-decât ca să-l calumniez, pe de altă parte am intenționat atât a abate pe preotul *Oprean* dela calea greșită, pe care a pornit, cât și a atrage atențiunea și altor preoți și conducători ai poporului să nu avenge în atari povârnișe, nici să se lase ademneți de promisiuni și vorbe dulci provenite dela dușmanii noștri, ca să nu compromită astfel cauza și solidaritatea națională.

Am fost deplin satisfăcut că însuși preotul *Oprean* vine în nr. 140 al "Tribunei" și recunoaște de adevărate cele scrise de mine în meritul cauzei, recunoaște adecă, că a fost în deputațiunea la Bănyfi și a subscris declarația-rugare, ca în cercul Lipovei să fie candidat *Lázár Ernő* cu program guvernamental. Apoi, că la indemnul preotului *Terențiu Oprean* a subscris acea declarație și preoții *George Botta* din *Dorgoș* și *Valeriu Malesiu* din *Belotiniț*; deși preotul *Oprean* o neagă în răspunsul seu, o recunoaște însuși preotul *George Botta* în declarația sa publicată tot în nr. 140 al "Tribunei", unde preotul *Botta* zice clar și lămurit, că a subscris acea declarație "rugă-gat fiind de părintele *Oprean*" și de sigur nici părintele *V. Malesiu* nu va nega că preotul *Oprean* l'a trimis acasă la *Belotiniț* acea declarațiune cu o epistolă, ca să o subscrie, și o a și subscris.

Deci cele scrise de mine în merit în această cauză sânt deplin constatate prin înșasi propriile mărturisiri ale preotului *Oprean* și *Botta*.

Dar' preotul *Oprean*, voește — după-cum ved din răspunsul seu, — să meargă și mai departe în acțiunea sa greșită, voește adecă a aduce cauza înaintea tribunalului, zicând că este calumniat, că l'a zis: că a tras pe sfoară reprezentanța comunală (ceea-ce în corespondența mea nici nu se zice); că ar fi primit 10 fl. dela *Jidana Grosz*; și că s'ar fi întors dela *Budapesta* cu reverență de mătasă. Declar deci, că acestea toate nu aparțin de fel și nici nu le-am scris ca tu meritul cauzei, ci le-am scris ca auzite *ex fama*, și deși dela comună m'am convins ulterior, că într'adevăr a primit 30 fl. ca să meargă la *Budapesta* în cauze comunale, tot cu această ocăsie a mers și deputația la Bănyfi pentru *Lázár* (una și aceeași deputație); totuși dacă preotul *Oprean* le considera acestea ca și calumnii, și l' doare mai mult decât meritul cauzei expuse în corespondența mea; — ne-

tru a nu se spăla rufele noastre murdare la tribunal înaintea străinilor, după-cum amenință și doară cum l'ar plăcă chiar preotului *Oprean*; — în chiar interesul bine înțeles al cauzei și solidarității noastre naționale, — află de bine a le revoca.

Sentinela Lipovei.

DELA MEHADICA.

Victimele.

— Corespondență particulară. —

Caransebeș, 9 Iulie n.

Nu am putere a vă descrie scenele petrecute în *Mehadica* după măcelul crudel; numai fantasia cea mai vie le-ar pute prezenta fidel.

Manifestațiunile de durere sânt descrise destul de fidel în nr. 137 al "Tribunei", care corespondență am și tradus-o în limba germană și franceză și le-am trimis la 3 foi străine.

Voesc numai să vă împărtășesc, că cei morți au fost ținuiți în locul unde au căzut, până-ce nu a sosit comisia din *Caransebeș*. Fiind timp ploios cadavrele au fost ținute sub rogojini, ear' împregiurul lor se cântau femeile.

Cei morți sânt:

Dumitru Șandru (nr. 225). El lasă după sine un copil de 14 ani, văduva, un socru și soacră bătrână.

George Ghimboasă (nr. 129), om tinăr abia de 24 ani. Lasă după sine o văduvă, o fetiță și un tată bătrân.

Petru Oreiu (nr. 68), om de 70 ani, lasă după sine o văduvă.

Lupu Vădrariu, om de 24 ani. Lasă după sine o văduvă și doi copii mici.

Ioan Coca (nr. 17), om de 40 ani. Lasă după sine văduva și 4 fete sărace.

George Urechiatu, tinăr de 19 ani. Lasă după sine un tată bătrân.

Numele celor răniți se va publica mai târziu. Am să vă mai împărtășesc, că cei doi morți din urmă, adecă *Lupu Vădrariu* și *Ioan Coca* au fost pușcați din dos. Gendarmii neagă aceasta, însă nu numai măturțile, ci și împregiurările dovedesc, ca au pușcat în mulțimea, care fugia. Așa spre exemplu nu se putea întempla, ca gloanțele să lovească în arborii, cari sânt la vre-o 100 de pași în stânga dela poarta curții comunale, de unde s'a dat primul foc. Dar' poate, că gendarmii nu știu ce au făcut, căci după informațiunile câștigate ei nu numai după măcel au avut, ci și înainte de aceasta și adecă înainte de prânz vinars tare, ear' după prânz vin. Răniții sânt căutați aci, din lipsă de medic, căci unicul medic, cel cerual nu ajunge pentru toti. Miliția, care a fost în *Mehadica* și care s'a purtat exemplar a sosit luni la *Caransebes*.

APEL.

Cătră corurile române din Bănat.

Motto: "El lasă plugul sapa și carul, și'n loc de armă ia lira 'n mână"...

"Asociațiunea transilvană română, pentru cultura și literatura poporului român", va ține adunarea sa generală din anul acesta — în *Lugoj*, — la 15/27 August a. c. (la sfânta *Măria-mare*).

În programul festivităților arangiânde la acea ocaziune, — comitetul arangitor din *Lugoj* — a luat și un punct de emulare a corurilor române din Bănat.

Subscriera secțiune, însărcinată cu executarea acestui punct din program, — își ia libertatea a face apel cătră corurile române din Bănat, rugându-le, ca să binevoiască a lua parte activă la această sărbătoare națională. — Voim ca cu această ocaziune să dăm mână cu mână și să nălțăm inimile.

Având în vedere partea de pretenșiune, ce interesul culturii naționale — cere dela corurile noastre; și având în vedere chiar și interesul particular al fiecărui cor, — subscriera secțiune crede și știe că apelul seu de față va fi auzit și urmat.

Acele coruri, cari vor binevol a lua parte la emulare, sânt rugate a lua la cunoștință și considerarea următoarele:

Condițiuni.

1. Fiecare cor participant la emulare, are să cante o piesă originală română, eschizând încât se poate — traduceri.
2. Fiecare cor participant are să se însinue cel mult până în 6/18 Iulie a. c. la adresa dlui dirigent *Ioan Vidu*, învățător în *Lugoj*, — notificând titula și autorii alor trei piese cu cari ar pute lua parte la emulație. Din aceste trei apoi, li-se va designa una din partea secțiunii subscrise. Aceasta se face pentru evitarea eventualei executări a unei și aceeași piesă din partea mai multor coruri.
- Tot cu această ocaziune, ca date istorice, fiecare cor are să se comunice; anul în-

fințării sale, suma pieselor studiate și cântate dela înființare până în prezent, precum și alte date și momente mai însemnate din viața sa.

3. Toate corurile cari se vor însinua, vor primi din partea subscrisei secțiuni notele piesei: "Deșteaptă-te Române!", care piesă se va executa din partea tuturor corurilor prezente în masă.

4. După emulare se va distribui mai multe premii, conform judecării juriului de specialiști instituți pentru acea ocaziune. Acele coruri, cari nu vor obține premiu, vor primi diplome de recunoștință. Se observă, că dreptul la premii li au numai corurile prezente în masă.

5. Fiecare corist, pe timpul cât va sta în *Lugoj*, va avea cortel gratuit.

6. Un program mai detaliat, fiecare cor va primi îndată după însinuare, deodată cu notele "Deșteaptă-te Române!"

Fraților! "Astra" pentru prima-dată pășește pe teritoriul Bănatului, "Ea" vine la noi! Veniți amicalor, ca să o întimpinăm cu sunetele lirei noastre!

Lugoj, la "Sân-zitene" 1896.

Cu toată stima:

Secțiunea pentru arangiarea emulării corurilor.

CORRESPONDENȚA

"TRIBUNEI".

Ragla, 5 Iulie n.

În mica noastră comună *Ragla*, în care dela anul 1882 până la 1886 s'a edificat o biserică pompoasă și înzestrată cu toate cele de lipsă, astfel că ar pute servi de model, eostând aproape 21.000 fl. v. a. Mical capital de care dispunea biserică și ceea-ce s'a mai căpătat prin vnzarea unei părți de pădure, nu numai că s'a consumat cu deserviresire; ci biserică a mai rămas și cu o mică datorie, care mai crescă prin padimentarea din nou a bisericii cu beton.

Școala care se află în nemijlocită apropiere de biserică, din care în cesti din urmă 10—15 ani au eșit un număr prea frumos de tineri inteligenți — peste 30 — dintre cari mulți și-au făcut frumoase cariere, pe la anul 1882 fu renovată; dar' de mărit nu s'a putut mări; de oare-ce nu avea loc nefind teritoriul școlai mai mare de 90 orgii pătrate, și nu avea nici grădina de pomărit.

În vara anului trecut a devenit însă chiar partea cea mai apropiată de cimitierul bisericii și din dreptul școlai o parte de grădina de vnzare, care s'a și cumpărat de cătră biserică pe seama școlai cu suma de 320 fl. v. a.

Pe această grădina edifică chiar acum o mică tovarășie ocazională un pavilion, care să servească: ca sală de gimnastică pentru școlari, ca sală unde să se țină examenele, ca loc de adunare pentru reuniunile învățătoarești și sinodale tractuale, ca loc unde să se poată aduna comuna spre consultare, ca loc unde tinerimea studiosă se poată arangia petreceri și reprezentațiuni teatrale etc. etc.

Acest pavilion e aproape gata și cel mult în 2—3 zile va fi gata cu deserviresire; ear' la 26 Iulie st. n. a. c. se va arangia de cătră junimea inteligentă și studiosă cu inaugurarea acestui frumos pavilion și prima petrecere cu joc în folosul creării unui fond pentru edificarea unei școlae profesionale nouă și pentru parțiala achitare a speșelor de edificare a acestui pavilion.

Învățătorii la această petrecere se vor trimite cât mai curând, ear' acei P. St. domni, cari din întemplare s'ar trece cu vederea și nu ar primi la timp învătarea, sânt rugați a considera această publicare totodată și ca invitare.

Teodor Roman, curator-primar.

Internatul de fetețe în Blaj.

Direcțiunea internatului de fetețe din Blaj esmite următoarea

Publicare de concurs.

Până la ziua de 15 August n. a. c. se excrie concurs pentru primirea în Internatul Vancean de fetețe din Blaj.

Condițiunile primirii sânt:

1. Pentru o elevă sânt de a se plăti pe un școlar 120 fl. solvibili în două sau cel mult patru rate anticipative, pe lângă aceea o taxă anuală de înscriere de 3 fl., pentru elevete din clasle elementare și de 6 fl., pentru cele din clasle superioare, apoi 1 fl. pe au pentru bae. Elevete cari vor învăța limba franceză ori musica instrumentală, vor solvi separat unele taxe moderate.
2. Fiindcă elevete vor trebui să poarte, văștmițe uniforme, se va solvi 14—18 fl. după etatea fiecăreia. Uniforma aceasta, care se pregătește în internat, constă din două șurte în formă de rochie, 2 pălării, — una de iarnă și alta de vară, — și din o toaletă.

Publicare de concurs.

La „Internatul din Beius a fetelor orfane de preot din diecesa gr-cat. romana de Oradea-mare impreunat cu scoala civila”, pe anul scolar 1896/7 se excria urmatoarele concursuri:

1. Unul pentru o directoara a internatului si scoalei civile deodata, care are sa fie calificata pentru scoalele civile din grupa lingvistica-istorica, eventual matematica-stiințele naturale.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt: a) solutiune anuală de 800 fl., b) quartir si intretinere in internat.

2. Altul de o invetatoare calificata pentru scoalele civile din grupa matematica-stiințele naturale respective lingvistica-istorica, care va implini si afacerile domestice din internat prin statute precisate.

Emolumentele invetatoarei sunt: a) solutiune anuală de 500 fl., b) quartir si intretinere in internat.

3. Un post de guvernanta. Guvernanta va ave: a) solutiune anuală de 200 fl., b) quartir si intretinere in internat, si dupa un serviciu conștientos de 5 ani, un adaus de 50 fl.

4. Un post de bona. Emolumentele bonei vor fi: a) Solutiune anuală de 150 fl., b) quartir si intretinere in internat, si dupa un serviciu conștientos de 5 ani, un adaus de 50 fl.

Competentele la aceste posturi trebuie sa fie de religione gr-cat.

Directoara si invetatoarea sa poseada pe langa limba materna romana, limba maghiara, care vorbesc l franceza ori pot da instructie si in torteopian vor fi preferite.

Guvernanta si bona trebuie sa stie conversa si in limba maghiara si germana.

Petițiunile instruate: 1. cu carte de botez; 2. testimoniu de calificatiune; 3. eventual alte acte despre anteriora aplicatiie; 4. atestat medical; 5. adeverinta despre starea familiara — sunt de a se inanta la veneratul ordinariat diecesan gr-cat de Oradea-mare, pana in 10 August a. e.

Directoara si invetatoarea dupa un an de proba se vor definitiva.

Beius, 7 Iulie 1896.

Directiunea.

Se cearca companist cu bani

la intreprinderea unei inventiuni de mare interes, numita „Coșnița Danaidă”.

Prospecte de castig frumos.

Cu informatiuni serveste Ioan Szabo, paroch gr-cat. rom. in Er-Endred.

Andrid (Er-Endred), 5 Iulie 1896.

Cu tot respectul

Ioan Szabo, paroch.

[1774] 1-1

La „Tipografia”, soc. pe actiuni in Sibiu se afla de vnzare opul premiat si publicat de „Asociatiunea transilvana pentru literatura romana si cultura poporului roman” POESII DE IOAN N. ROMAN. Prețul 50 cruceri.

La „Tipografia”, societate pe actiuni in Sibiu se afla de vnzare opul premiat si publicat de „Asociatiunea transilvana pentru literatura romana si cultura poporului roman”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinznd cele mai frumoase povești și la urmă o insemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia”, societate pe actiuni in Sibiu se afla de vnzare, cu prețul de 20 cr. broșura

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavaler de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

„Tipografia”, societate pe actiuni, Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărțitul. Obiceiurile țaranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Filoa a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărănicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Nisăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Suntea de Bojena Nêmeová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Jankovik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 leu, sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Mladost Gatrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotoa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peștor îndărănic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Soapăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Ursului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaice. Din fantasiile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolas Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Egaritul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mângărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislașsoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Fosacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domianoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și oel trei featuri. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Kusalia păcurarul. Poveste de Nicolas Trimbișoia. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Millof. Novela de I. Turghenov. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-se cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librariilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia”, soc. pe actiuni, Sibiu. Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară se efectuesc repede.

Bilete de visită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI” ȘI A „FOII POPORULUI”

Diferite cărți științifice și literare Elegante legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.